

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de către Întreprinderea Mixtă „Zernoff” Societate cu Răspundere Limitată,

în cauza de contencios administrativ, intentată la acțiunea depusă de către Întreprinderea Mixtă „Zernoff” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova cu privire la anularea pct. 1 și 2 al dispoziției nr. 72 din 31 mai 2023,

împotriva hotărârii din 16 octombrie 2023 a Curții de Apel Chișinău,

*(Dosarul nr. 3ra-1226/23
nr. PIGD 2-23078938-01-3ra-18122023)*

Inadmisibilitatea cererii de recurs. Art. 246 din Codul administrativ.

Curtea de Apel Chișinău, jud. V. Negru, E. Palanciuc, I. Dutca

11 septembrie 2024

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului declarat de către Întreprinderea Mixtă „Zernoff” Societate cu Răspundere Limitată.

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Ion Malanciuc,

Diana Stănilă, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 05 iunie 2023, Întreprinderea Mixtă „Zernoff” Societate cu Răspundere Limitată (în continuare ÎM „Zernoff” SRL) a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Comisiei pentru Situații Excepționale, prin care a solicitat anularea pct. 1 și 2 al dispoziției nr. 72 din 31 mai 2023 a Comisiei pentru Situației Excepționale, ca fiind contrară legii.

2. În motivarea acțiunii ÎM „Zernoff” SRL a indicat că, la 31 mai 2023 Comisia pentru Situații Excepționale, prin dispoziția nr. 72, a stabilit măsuri speciale pentru reglementarea pieței gazelor naturale, și anume, a dispus la pct. 1, prin derogare de la art. 80, alin. (3) din Legea nr. 108 din 27 mai 2016 cu privire la gazele naturale, în scopul asigurării unui mecanism echitabil de recuperare a devierilor financiare de la toți consumatorii finali, furnizorii cărora le-a fost impusă obligația de serviciu public perceput de la consumatorii finali care își schimbă furnizorul de gaze naturale sau reziliază contractul de furnizare a gazelor naturale plata unică determinată conform formulei stabilite.

Totodată, prin pct. 2 al aceleiași dispoziții, Comisia pentru Situații Excepționale a dispus sistarea recepționării cererilor consumatorilor finali privind furnizarea gazelor naturale la un loc de consum, în baza mai multor contracte de furnizare a gazelor naturale încheiate cu furnizori diferiți. Consumatorii finali de gaze naturale care procură simultan atât pe piața reglementată, cât și pe piața concurențială gaze naturale au obligația de a alege, până la data de 30 iunie 2023, piața pe care urmează să rămână.

3. ÎM „Zernoff” SRL a menționat că potrivit Hotărârii Parlamentului nr. 41 din 24 februarie 2022 pe teritoriul Republicii Moldova a fost declarată stare de urgență pe o perioadă de 60 de zile, care a fost prelungită prin hotărâri subsecvente al Parlamentului Republicii Moldova. Conform art. 2 din Hotărârea Parlamentului nr. 41 din 24 februarie 2022, au fost stabilite măsurile, în legătură cu care Comisia pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova va emite dispoziții.

4. În opinia societății reclamante pct. 1 și pct. 2 ale dispoziției Comisiei pentru Situații Excepționale nr. 72 din 31 mai 2023 depășesc în mod evident măsurile, pentru care a fost împuternicită Comisia de către Parlamentul Republicii Moldova, deoarece, dispozițiile date nu se încadrează în lista

exhaustivă prevăzută la art. 2 al Hotărârii Parlamentului nr. 41 din 24 februarie 2022, nici sub aspectul unor alte acțiuni necesare în vederea prevenirii, diminuării și lichidării consecințelor situațiilor care au impus declararea stării de urgență.

5. Prevederile pct. 1 și pct. 2 ale dispoziției Comisiei pentru Situații Excepționale nr. 72 din 31 mai 2023, nu sunt îndreptate spre diminuarea consecințelor situațiilor care au impus declararea stării de urgență, ci la diminuarea devierilor financiare ale furnizorului de serviciu public, provocate de alți factori decât situațiile care au impus declararea stării de urgență. Pe lângă aceasta, potrivit declarațiilor oficiale ale Ministrului Energiei, făcute după publicarea dispoziției contestate „acest mecanism de corecție a fost introdus azi de Comisia pentru Situații Excepționale. Trebuie să găsim soluția ca acest mecanism să fie introdus în cadrul normativ permanent”. Astfel, Comisia pentru Situații Excepționale prin dispoziția dată, utilizează atribuții excepționale, pentru a crea un mecanism permanent, care se intenționează a fi utilizat și în afara stării de urgență, fapt ce demonstrează depășirea vădită a atribuțiilor acordate Comisiei de către Parlament.

6. Astfel, prin prevederile pct. 1 și pct. 2 ale dispoziției nr. 72 din 31 mai 2023, Comisia a derogat de la art. 80, alin. (3) al Legii nr.108 din 27 mai 2016 cu privire la gazele naturale, care reglementează în general principiul de bază al pieței libere, iar în particular stabilește interdicția la plata unor taxe la schimbarea furnizorului, instituind ad litteram un mecanism punitiv pentru consumatorii de gaze naturale, care au beneficiat de posibilitățile acordate regimul liberalizat al pieței gazelor naturale.

7. Mai mult decât atât, Legea 108 din 27 mai 2016 a fost modificată prin Legea nr. 151 din 09 iunie 2022, în interiorul perioadei stării de urgență, astfel, reiterând intenția legiuitorului de a continua procesul de liberalizare a pieței gazelor naturale, astfel creând o speranță legitimă perpetuă pentru participanții pieței, iar pe de altă parte Comisia pentru Situații Excepționale emite dispoziții contrare defavorabile, fapt ce contravine direct prevederilor art. 9, alin. (3), din Constituția Republicii Moldova.

8. Curtea de Apel Chișinău prin hotărârea din data de 16 octombrie 2023 a respins ca neîntemeiată acțiunea depusă de către ÎM „Zernoff” SRL împotriva Comisiei pentru Situații Excepționale cu privire la anularea pct. 1 și 2 al dispoziției nr. 72 din 31 mai 2023.

9. În motivarea soluției sale Curtea de Apel Chișinău, ca instanță de fond, a subliniat că prin prisma art. 224, alin. (1), lit. e) din Codul administrativ, la examinarea acțiunii de control normativ, legalitatea actului administrativ normativ urmează a fi verificată prin verificarea dacă actul dat contravine legii.

10. Astfel, instanța de fost a reținut constatările Curții Constituționale din Hotărârea nr. 17 din 23 iunie 2020, unde Curtea a examinat constituționalitatea prevederilor contestate ... și a conchis că acestea sunt

constituționale în măsura în care: (a) autoritățile responsabile de gestionarea stării de urgență îndeplinesc doar atribuții, măsuri sau acțiuni necesare realizării scopurilor care au stat la baza declarării stării de urgență; (b) atribuțiile, măsurile sau acțiunile necesare nu depășesc sfera de competență a puterii executive și (c) Parlamentul poate exercita un control efectiv al măsurilor în discuție (a se vedea punctul 2 din Dispozitiv).

În această Hotărâre Curtea a reținut, la § 110, că autoritățile responsabile de gestionarea stării de urgență fac parte, prin natura lor, din puterea executivă. Astfel, chiar dacă legislatorul a utilizat formulări flexibile la descrierea măsurilor care pot fi dispuse de către aceste autorități, acestea nu pot depăși domeniul de competență al executivului, deoarece singurele competențe pe care le dețin de la Parlament sunt executive. Textele de lege contestate nu conțin prevederi care le-ar permite acestor autorități să preia din atribuțiile puterii legislative, i.e. să adopte, să modifice sau să abroge legi.

Referirea la texte ca „alte atribuții necesare” sau „alte acțiuni necesare” nu este suficientă pentru a oferi Executivului puterea de a legifera, deoarece legiferarea nu este o funcție care poate fi acordată de către Parlament prin asemenea proceduri. Autoritățile competente să legifereze sunt stabilite expres în Constituție. Astfel, dacă autoritățile responsabile de gestionarea stării de urgență ar dori să legifereze, ele ar trebui să o facă în baza unei norme din Constituție. Așa cum nicio prevedere din Constituție nu le permite să legifereze nemijlocit, autoritățile în discuție trebuie să respecte voința constituantei de a încredința puterea legiferării – atât în situații ordinare, cât și pe durata stării de urgență, de asediu sau de război – doar Parlamentului (a se vedea § 111 din Hotărârea citată).

11. Curtea de Apel Chișinău a menționat că prin norma respectivă din dispoziția Comisiei pentru Situații Excepționale nr.72 din 31 mai 2023, s-a instituit anumite restricții ce se referă la scopul asigurării securității energetice a țării, prin menținerea stabilității și continuitatea aprovizionării, în conjunctura actualei configurații a piețelor energetice și ținând cont de situația din regiune.

Astfel, măsurile întreprinse au vizat gestionarea crizei umanitare și a crizei energetice, privind îmbunătățirea condițiilor de trai pentru cetățenii țării, asigurarea funcționării statului și îndeplinirea obiectivelor strategice asumate.

12. Deci, instanța de fond a constatat că, dispoziția nr.72 din 31 mai 2023 a fost emisă de o autoritate competentă, conform art.21, al Legii nr.212 din 24 iunie 2004 privind regimul stării de urgență, de asediu și de război.

13. Din analiza dispozițiilor contestate Curtea de Apel Chișinău a observat că acestea vizează, în mod evident, situația critică survenită și anume criza în care se află Republica Moldova ce se datorează tuturor fenomenelor economice și tuturor proceselor care au loc în țară, în regiune și la nivel mondial, ce pune în discuție intervenții ferme din partea

autorităților competente ale statului – prin acțiuni și măsuri coerente și adecvate pentru a asigura o economie în domeniul produselor economice, care pot implica și restrângeri ale exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți fundamentale.

Securitatea statului și a instituțiilor sale democratice, securitatea, inclusiv asigurarea continuă a populației a aprovizionării cu energie electrică - reprezintă interese publice și private vitale care merită și trebuie protejate și care pot conduce la o derogare provizorie de la anumite drepturi ale omului.

Aceste măsuri se pot concretiza într-o multitudine de acțiuni specifice prin care autoritatea administrativă este chemată să intervină în aria sa de resort, respectiv aplicarea reglementărilor comerciale specifice perioadelor de stare de urgență, inclusiv măsuri prompte de modificări normative, care vor veni în susținerea măsurilor anti-criză.

14. În aceste circumstanțe instanța de fond a apreciat ca fiind absolut neîntemeiate alegațiile societății reclamante că actul contestat este contrar legii, or, instanța acceptă că în cazul existenței unei situații de risc major pentru criza economică, cum este la caz, se pot impune unele limitări ale drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor, dar în limitele prescrise de Constituție și de lege. Cu privire la alegerea acestor măsuri, organelor de stat competente trebuie să li se recunoască o largă marjă de apreciere, tocmai ca urmare a faptului că ele sunt confruntate cu o situație de risc cu caracter de noutate și cu o evoluție imprevizibilă.

15. Curtea de Apel Chișinău a constatat că, la emiterea prevederilor contestate din actul normativ Comisia pentru Situații Excepționale a ținut cont de faptul că, în conformitate cu art.7, alin.(2), lit. d) din Legea cu privire la gazele naturale nr.108 din 27 mai 2016, în domeniul de reglementare a prețurilor și a tarifelor, Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică aprobă tarifele reglementate pentru serviciul de transport al gazelor naturale, pentru serviciul de distribuție a gazelor naturale, inclusiv tarifele diferențiate în funcție de nivelul presiunii în rețelele de gaze naturale, tariful reglementat pentru serviciul de stocare a gazelor naturale, precum și prețurile reglementate pentru furnizarea de ultimă opțiune și pentru furnizarea gazelor naturale anumitor categorii de consumatori finali în contextul obligației de serviciu public stabilite la art.89, calculate în conformitate cu metodologiile respective de calculare a prețurilor și a tarifelor reglementate.

La 13 august 2021, Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică a aprobat prin Hotărârea nr.355 - Metodologia de calculare, aprobare și aplicare a prețurilor reglementate pentru furnizarea gazelor naturale care reglementează modul de calcul, aprobare și aplicare a prețurilor reglementate pentru furnizarea de ultimă opțiune și pentru furnizarea gazelor naturale în contextul îndeplinirii obligației de serviciu public (în continuare – serviciul reglementat de furnizare).

16. Instanța de fond a reținut că, reieșind din evoluția ascendentă a prețurilor de achiziție a gazelor naturale în anii 2021-2022, Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică a purces la ajustarea prețurilor reglementate pentru furnizarea gazelor naturale în anul 2022, ultima ajustare fiind efectuată prin Hotărârea ANRE nr. 736 din 23 septembrie 2022.

Astfel, prețurile reglementate includeau și devieri financiare negative semnificative acumulate în perioada 2021-2022, atât de consumatorii casnici, cât și non-casnici, care urmau a fi recuperate în perioada următoare. Iar urmare a micșorării prețurilor pentru furnizarea gazelor naturale aprobate prin Hotărârea ANRE nr. 312 din 07 iunie 2023, ANRE a comunicat că: „modificarea prețului mediu anual de achiziție al gazelor naturale a permis recalcularea gradului de recuperare a devierilor tarifare generate în perioadele precedente de reglementare, astfel că „la data de 31 mai 2023, valoarea componentei de corectare a venitului reglementat (devieri tarifare) de 2,5 miliarde lei, necesar a fi recuperată prin prețurile reglementate de furnizare în anul 2023, a fost complet recuperată”.

Prin urmare, reieșind din faptul că, prețurile reglementate pentru furnizarea gazelor naturale de furnizori, ce au impus de Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică obligația de serviciu public, nu sunt competitive cu prețurile sezoniere de achiziție a gazelor naturale importate în Republica Moldova de alți furnizori, tot mai mulți consumatori non-casnici purced la schimbarea furnizorului de gaze naturale, rămânând astfel povara de returnare a devierilor financiare negative incluse în tarif, în mare parte pe consumatorii casnici și parțial pe consumatorii non-casnici care achiziționează în continuare gaze naturale la prețuri reglementate.

Astfel, lipsa reglementărilor clare a procedurii de ieșire în piața liberă a creat condiții discriminatorii și inechitabile între diferite categorii de consumatori, iar întru redresarea situației create Ministerul Energiei prin scrisoarea nr. 07/2-212 din 18 aprilie 2023 s-a adresat către reglementator și a solicitat examinarea și inițierea modificării actelor normative de reglementare relevante aprobate de Agenție, inclusiv a Regulamentelor privind procedura de schimbare a furnizorului de gaze naturale și de energie electrică, Regulamentelor privind furnizarea gazelor naturale și a energiei electrice, Metodologiile de calculare, de aprobare și de aplicare a prețurilor reglementate pentru furnizarea gazelor naturale și energie electrică, care ar crea premisele necesare în cazul trecerii de la un furnizor ce activează la prețuri reglementate către un furnizor la prețuri nereglementate, acești consumatori finali să fie responsabili pentru rambursarea devierilor financiare create.

17. În baza celor relatate supra instanța de fond a reținut că fiind întemeiat argumentul invocat de Comisia pentru Situații Excepționale precum că, lipsa intervenției Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică în circumstanțele create, sporea riscul distorsionării pieței de gaze și drept rezultat majorarea inechității între consumatori, încălcarea

principiilor egalității, fapt care a impus să intervină de urgență prin actul contestat care a statuat că furnizorii cărora le-a fost impusă obligația de serviciu public să perceapă de la consumatorii finali care își schimbă furnizorul de gaze naturale sau reziliază contractul de furnizare a gazelor naturale o plată unică determinată conform unei formule prestabilite.

18. Astfel, Curtea de Apel Chișinău a constatat că, prevederile contestate nu restricționează dreptul consumatorului de gaze naturale de a-și schimba furnizorul, or aceasta doar vine să introducă un element de corecție/echitate față de toți consumatorii de gaze naturale, inclusiv cei casnici, care presupune că un consumator trebuie să achite devierile tarifare neachitate sau invers, în cazul deciziei de schimbare a furnizorului.

19. Deci, instanța de fond a conchis că Comisia întemeiat a intervenit în vederea creării premiselor necesare în cazul trecerii de la un furnizor ce activează la prețuri reglementate către un furnizor la prețuri nereglementate, acești consumatori finali să fie responsabili pentru rambursarea devierilor financiare create și a considerat că măsurile întreprinse de Comisie sunt unele rezonabile, dat fiind faptul că ingerința produsă prin ea este proporțională în raport cu pericolul situației care a generat instituirea acesteia, cât și cu scopul urmărit de a asigura o maximă protecție a interesului public în fața unei crize energetice.

20. În context, instanța de fond a reținut că, restrângerea exercițiului unui drept sau al unei libertăți fundamentale poate fi reglementată, cu respectarea prevederilor art. 54 din Legea fundamentală, potrivit căruia, exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrângeri decât celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și sunt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției.

21. În circumstanțele reținute, Curtea de Apel Chișinău a concluzionat că, la emiterea prevederilor contestate din dispoziția nr. 72 din 31 mai 2023, Comisia s-a bazat pe analiza situației economice la nivel național, iar restricțiile impuse au un caracter temporar, dar nu permanent cum relatează societatea reclamantă, fiind determinate de analiza situației creată și evoluția acesteia, precum și în scopul eficientizării măsurilor de combatere a circumstanțelor ce au stat la baza instituirii stării de urgență.

22. Împotriva hotărârii instanței de fond a depus recurs ÎM „Zernoff” SRL, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârii contestate cu adoptarea unei noi hotărâri privind admiterea acțiunii. (f.d. 60-63)

23. În motivarea recursului ÎM „Zernoff” SRL a invocat temei declarare a recursului prevederile art. 245¹, alin. (1), lit. d) din Codul administrativ și anume că hotărârea este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.

24. În acest sens a menționat că Comisia pentru Situații Excepționale a făcut uz de atribuții excepționale, pentru a crea un mecanism permanent, care se intenționează a fi utilizat și în afara stării de urgență, fapt ce demonstrează depășirea vădită a atribuțiilor lor acordate Comisiei de către Parlament, argument care nu a fost combătut de către instanța de fond, ba chiar mai mult, Curtea de Apel Chișinău a considerat neîntemeiate acțiunile comisiei drept nefiind act de legiferare.

La acest aspect a indicat că la 01 noiembrie 2023 prin Hotărârea Guvernului nr. 837, a fost aprobat și prezentat Parlamentului spre examinare proiectul de lege pentru modificarea Legii nr. 108 din 27 mai 2016 cu privire la gazele naturale, care transpune în legislația permanentă a Republicii Moldova, prevederile pct. 1 al dispoziției nr. 72 din 31 mai 2023. Astfel, Comisia pentru Situații Excepționale cu certitudine a efectuat un act de legiferare, în contradicție cu atribuțiile sale prevăzute la art. 2 al Hotărârii Parlamentului nr. 41 din 24 februarie 2022 și art. 22 al Legii nr. 212 din 24 iunie 2004 privind regimul stării de urgență, de asediu și de război.

25. La fel a menționat că, instanța de fond eronat a argumentat aprecierea critică a poziției societății reclamante, privind lipsa legăturii de cauzalitate între acțiunile necesare în vederea prevenirii, diminuării și lichidării consecințelor situațiilor care au impus declararea stării de urgență și acțiunile întreprinse de către Comisia pentru Situații Excepționale prin dispoziția nr. 72 din 31 mai 2023, or instanța s-a rezumat doar la explicarea declarativă și neîntemeiată a importanței acțiunilor întreprinse de către Comisie în contextul crizei energetice, fără a demonstra de fapt această legătură cauzală.

În explicațiile scrise ale ÎM „Zernoff” SRL s-a indicat asupra faptului, că formula de calcul stabilită în pct. 1 al dispoziției nr. 72 din 31 mai 2023, prevede calcularea devierilor financiare începând cu 01 ianuarie 2021, care precedă perioada stării de urgență, fapt ce în mod repetat denotă lipsa legăturii de cauzalitate și proporționalitate între actele Comisiei și premisele care au stat la baza declarării stării de urgență.

26. La 11 ianuarie 2024 Comisia pentru Situații Excepționale a depus referință asupra recursului înaintat de către ÎM „Zernoff” SRL, prin care a solicitat declararea recursului ca fiind inadmisibil, sau respingerea cererii de recurs ca fiind neîntemeiată, menționând că motivele indicate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 245¹, alin. (1), lit. d) din Codul administrativ, deoarece se referă la dezacordul cu soluția adoptată. (f.d. 140-120)

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

27. Art. 245 din Codul administrativ prevede următoarele:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

28. Art. 245¹, alin. (1), lit. d) din Codul administrativ statuează că:

„Recursul este admis dacă:

d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.

29. Art. 246 alin. (1) din Codul administrativ:

„Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.”

30. Art. 246 alin. (2) lit. a¹) din Codul administrativ:

„Recursul se declară inadmisibil în special când nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹”

MOTIVAREA INSTANȚEI

31. Referitor la termenul de declarare a recursului, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că, hotărârea Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată public la 16 octombrie 2023. Conform extrasului din poșta electronică a Curții de Apel Chișinău, hotărârea motivată a fost notificată recurentului la 26 octombrie 2023. (f.d.56)

32. Recursul motivat a fost depus de către ÎM „Zernoff” SRL la 12 decembrie 2023.

33. În asemenea circumstanțe completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că, în speță, calea de atac în ordine de recurs a fost demarată în interiorul termenului legal.

34. Cu referire la temeiurile recursului instanța de recurs subliniază că din analiza prevederilor art. 245¹ – 246 din Codul administrativ, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele pre citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

35. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

36. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că motivele de casare, invocate în recursul depus de către ÎM „Zernoff” SRL nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹, alin. (1), lit. d) din Codul administrativ, deoarece instanța de fond a suspus analizei depline situația de caz, a analizat-o cu suficientă precizie, s-a expus asupra tuturor argumentelor invocate de către societatea reclamantă și de către autoritatea intimată și le-a analizat inclusiv prin prisma competenței Comisiei stabilite prin Hotărârea Parlamentului nr. 41 din 24 februarie 2022, precum și a hotărârii Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică privind aprobarea metodologia de calculare, aprobare și aplicare a prețurilor reglementate pentru furnizarea gazelor naturale primind o motivare convingătoare, ceea ce exclude caracterul arbitrar al hotărârii, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate

37. Totodată, instanța de recurs menționează că recursul depus de ÎM „Zernoff” SRL, conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în acțiune, care au fost analizate minuțios de către Curtea de Apel Chișinău, fiind apreciate în mod corespunzător.

38. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului societății recurente la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în instanța de fond, în modul în care este garantat de art. 6 §1 al Convenției.

39. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Chișinău și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici.

40. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicării eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Chișinău, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unui asemenea pretins argument, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

41. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios

administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

42. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

43. În circumstanțele menționate, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de ÎM „Zernoff” SRL

44. Ținând cont de cele expuse și în temeiul art. 230 și art. 246 alin. (2) lit. a¹) din Codul administrativ

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de către Întreprinderea Mixtă „Zernoff” Societate cu Răspundere Limitată.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Malanciuc

Diana Stănilă